

Política | Joan Serra Carné / Oriol March | Actualitzat el 10/02/2020 a les 20:30

Marc Solsona: «El nostre lideratge polític és el president Puigdemont»

El portaveu del PDECat defensa la figura de l'eurodiputat com a actiu electoral i, sobre la reordenació de l'espai de JxCat, sosté que el seu partit no es planteja "no existir"

Marc Solsona, portaveu del PDECat, entrevistat a NacióDigital | Adrià Costa

Alcalde de la nova fornada de CiU, diputat al Congrés, diputat al Parlament i ara portaveu del PDECat. Aquesta és la trajectòria de Marc Solsona (Mollerussa, 1976), nova cara d'una formació que es troba en plena negociació amb tot l'espai de Junts per Catalunya (JxCat) per reordenar un espai sotmès a un fort debat intern des de finals del 2017. Solsona rep **NacióDigital** en una sala del grup parlamentari de JxCat en el qual encara s'hi guarda material gràfic de Junts pel Sí, la coalició formada per CDC i ERC a les eleccions catalanes del 2015. No han passat ni tan sols cinc anys, però l'acceleració que han viscut els partits en aquest període ho ha canviat tot.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=6hPC_NjZtsk

- **Fa una setmana que l'han nomenat portaveu del PDECat** (<https://www.naciodigital.cat/noticia/195393/pdecat/ascendeix/marc/solsona/portaveu/plena/reordenacio/jxcats>) . Té la sensació que el partit havia perdut veu en els últims mesos en favor d'altres espais de JxCat?

- No és que hagués perdut veu, que sempre n'hem tingut. Potser no havíem tingut tanta visibilitat o presència. Hem d'intentar que tot l'espai que representa el PDECat i JxCat tingui una certa unitat de veu. No és que l'haguéssim perdut, sinó que no n'havíem fet ús de manera

consensuada.

- En quin moment exacte es troba la negociació entre el PDECat i la resta d'actors de tot l'espai nacionalista?

- Està en el punt que volem que estigui, i això és important. Al desembre vam fer un consell nacional del qual en surt un mandat molt clar perquè PDECat sigui una peça clau a l'hora de transitar cap a JxCat, reconeixent el lideratge del president Carles Puigdemont i constatant la importància del que és tenir una organització política per ordenar, endreçar i vehicular els mandats dels associats i els que emanen de les eleccions. De manera responsable, oberta i honesta, vam agafar el mandat del consell nacional i vam començar a interpel·lar els actors de l'espai de JxCat amb la voluntat que, sense condicions prèvies, establíssim un debat sobre què ha de ser el futur de l'espai.

"No volem que el PDECat sigui un element que pugui crear cap sensació d'excusa o d'argument perquè algú intern o extern pugui intentar que això no funcioni"

A través de la direcció del PDECat i del seu president, David Bonvehí, s'està parlant amb diferents actors i, com que volem que surti tot molt bé, som aquí. No volem que el PDECat sigui un element que pugui crear cap sensació d'excusa o d'argument perquè algú intern o extern pugui intentar que això no funcioni.

- Això vol dir que estan encallats?

- No, no. És un procés i està en moviment. Ara bé, sobre si està anant bé o malament, o com voldríem o no, ens mantenim en la prudència. Tenim experiència suficient per saber què s'ha de fer o dir i quina actitud s'ha de tenir si no volem que surti bé. Tenim un calendari electoral que sembla que ens obliga a anar més ràpid del que la naturalesa i la complexitat [del procés intern] obligarien. Ho veiem de forma raonablement positiva.

- Hi ha diverses opcions, com ara la coalició o la fusió. Quina és la preferida de Marc Solsona?

- Marc Solsona té opinió pròpia d'aquest tema i de tots.

- I com a portaveu del PDECat?

- Té l'obligació de transmetre i comunicar que el PDECat assumirà unes quantes coses, com ara que el partit existeix, vol enfortir-se, vol muscular-se i tenir futur. A partir d'aquí, cal que es vegi reflectit en un model d'organització i que la gent s'hi senti representada en base al que sempre hem representat. Sumant-hi la incorporació de nova gent, noves mirades, per sumar, confluïr, fer projectes sòlids per ser útils de cara a la ciutadania. Si la premissa bàsica és aquesta, el PDECat, com sempre, no només hi serà, sinó que hi serà de forma oberta, generosa i tranquil·la. I amb ganes que s'aclareixi l'escala de presa de decisions, que és el més difús en aquest context d'espai i d'estressos electorals.

Solsona és alcalde de Mollerussa des del 2011. Foto: Adrià Costa

- Si la situació s'encalla, una de les opcions és la de crear un partit nou?

- La situació no està encallada. I, si ara tenim un partit, no entenc per què hauríem de tenir la necessitat de crear-ne un. No se'ns ha de preguntar a nosaltres, que ja tenim una organització. El que hem de fer, com que això no s'encallarà, és estar oberts a participar de projectes i espais polítics la suma dels quals musculi un projecte de país que permeti combinar -en un context de repressió i de mandat popular d'anar a la independència- determinació nacional i utilitat governamental. Tenim experiència, lideratges, un *know how* brutal i un històric de mentalitat i visió del país en la qual s'hi pot sentir representada la centralitat de Catalunya.

- Queda clar que no es volen dissoldre.

- Sí. Nosaltres, quan encetem aquest procés d'interpel·lar l'espai, partim d'un procés de participació intern que entén que el PDECat ha de ser peça clau de JxCat. No treballem en cap variable que sigui no existir. Per tant, és un tema més extern que intern.

"No treballem en cap variable que sigui no existir"

- Meritxell Budó, consellera de la Presidència, va apostar per la dissolució del partit l'estiu passat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/185279/budo/defensa/jxcat/sigui/unic/partit/amb/crida/pdecat/espais/pensament>) .

- El PDECat té molta gent, moltes mirades, moltes responsabilitats. Respectem la llibertat d'expressió i d'opinió dels militants i de les persones de tot l'espai, i a vegades tenim opinions diferenciades. És molt curiós que moltes vegades tothom ha parlat de què hauria de fer el PDECat. Gent que, des de fora, ha intentat incidir en el que hauria de ser o no ser, i la prova pràctica és que nosaltres hem anat decidint en tot moment el que hem volgut anar fent. La convenció municipalista del PDECat, per exemple, va decidir lliurement que a les eleccions locals ens presentaríem com a JxCat. Respectem les opinions de tothom, però reivindicuem -i això és important en el reimpuls de l'organització- qui és la veu del PDECat, l'estructura orgànica, els quadres, la direcció, el seu president i el portaveu. Tenim la voluntat d'anar explicant que ser generós i estar obert a qualsevol opció no vol dir que tu hagis de secundar una mà específica.

- Com van les converses entre David Bonvehí i Jordi Sànchez a Lledoners per l'encaix entre la Crida i el PDECat?

- Hi són.

El nou portaveu del PDECat va ser diputat de CiU al Congrés fins el 2015. Foto: Adrià Costa

- Avancen?

- Hi són. Nosaltres volem que això surti molt bé, i el portaveu del PDECat no dirà ni una frase que pugui alterar -per bé o per mal- l'esdevenir d'unes converses que hi ha des de fa molt temps amb gent de l'espai per confluïr.

- Però és possible un acord amb la Crida quan aquesta organització no té voluntat de tenir vincles administratius amb el PDECat?

- Jo soc el portaveu del PDECat, no de la Crida.

- Té la sensació que el PDECat ha estat el banc dolent de la reordenació de JxCat?

- Ni parlar-ne. Potser durant molt temps molta gent ha opinat del PDECat sense ser-ne, i ens ha buscat com a excusa necessària perquè la cosa no pogués sortir prou bé, o s'ha intentat assenyalar actius que no fossin agradables. En cada elecció, però, es combat qualsevol argument d'aquest tipus. A nivell local, supramunicipal i de Govern, a tot arreu on el PDECat hi ha participat i confluït com un sol home, té molta força. Puc entendre-ho dels adversaris polítics, però [des de dins] no ho entenc. Realment, sense el PDECat tot això que es va inventar i que va començar el president Mas amb Junts pel Sí -que té testimoni de continuïtat amb JxCat-, i que s'ha apel·lat sempre a la unitat? No m'imagino un escenari en el qual no siguem protagonistes. Bàsicament pel pes objectiu que tenim a nivell d'implantació.

"A tot arreu on el PDECat hi ha participat i confluït com un sol home, té molta força"

- Podem donar per fet que hi haurà un acord abans de les eleccions?

- Podem donar per fet que hi ha la voluntat que arribi. Arribarà? No arribarà? Treballem perquè arribi, perquè sigui honest, perquè tothom s'hi senti còmode, perquè interpel·li molta més gent. Cal que sigui el principi d'una nova manera de veure que totes les fórmules fetes per l'excepcionalitat del moment [després del 155] ara poden anar més enllà de la reacció. Ara ja sabem les cartes que hi haurà al tauler de joc, i ens hem de mirar d'organitzar per no fer de la reacció una improvisació. De l'assumpció de la realitat hem de fer un actiu de coneixença per articular propostes sòlides de cara al futur.

- Si no hi ha acord abans de les eleccions, el més probable és una coalició entre el PDECat i la Crida amb el nom de JxCat?

- Des del primer dia hem anat dient que no especulem sobre hipòtesis de candidats o fórmules. Seria irresponsable. Ara s'està interpel·lant l'espai, hi ha una voluntat nostra molt potent d'obertura i de consens perquè surti bé a tots nivells, i a partir d'aquí, com que no només depèn de nosaltres, veurem com ho articularem.

Solsona va atendre NacióDigital divendres de la setmana passada al Parlament. Foto: Adrià Costa

- Existeix, però, la possibilitat d'una escissió? No tant pels independents de JxCat que no vulguin tenir res a veure amb el PDECat, sinó pels dirigents de l'ala pragmàtica del partit, com Marta Pascal i el grup impulsor de Poblet (<https://www.naciodigital.cat/noticia/193313/nou/partit/tercera/via/grup/poblet/vol/fer/pas>), abanderats de la moderació.

- No comparteixo la definició de moderat o radical. Mentre intentem posar etiquetes, no afavorim que aquest projecte que volem que sigui ampli i comú tingui solidesa.

- Però tem una escissió?

- No. El que penso és que en tots els partits i les organitzacions, en funció del moment, si hi ha gent que no s'hi pot sentir prou representada, té la llibertat de poder decidir lliurement. Si no em sento còmode en el partit on estic militant, depèn només de mi. El que no té sentit és, si jo no comparteixo el que la majoria del meu partit vol fer, intentar dinamitar el que la majoria decideix al consell nacional i ens els òrgans del partit.

- Pascal deia l'altre dia, en una entrevista al diari Ara (https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=19&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwj0rn--MbnAhW1DmMBHwLUAxUQFjASegQICBAB&url=https%3A%2F%2Fwww.ara.cat%2Fpolitica%2FMarta-Pascal-PDECat-Puigdemont_0_2393160698.html&usg=AOvVaw2LGuArcT6Q1qRSpjwx-STm), que hi ha gent del PDECat que tenia por de rebatre les opinions de Puigdemont. El portaveu del partit també ho pensa?

- No. El portaveu del PDECat és també diputat de JxCat, assisteix a totes les reunions que

toquen, ja siguin a Brussel·les o a qualsevol lloc de la geografia europea, i ha pogut parlar sempre lliurement i tranquil·lament davant del president i de tothom que forma part de l'espai. El president Puigdemont, en tots els espais i trobades, ens ha demanat l'opinió i ens ha escoltat. Si algú no ha parlat, no és problema de Puigdemont ni d'aquells que han volgut parlar.

"El president Puigdemont, en tots els espais i trobades, ens ha demanat l'opinió i ens ha escoltat"

- El PDECat es pot permetre nous episodis en els quals Puigdemont imposi la seva voluntat a l'hora de fer les llistes electorals?

- No. Abans que res, Puigdemont és el nostre líder. I com a líder té una ascendència molt important en totes les decisions que han de passar a l'espai. Dins d'aquest espai hi ha organitzacions com el PDECat i altres actors que no tenen afiliació o organització. En l'excepcionalitat, és normal -o nosaltres vam acceptar- que l'ascendència del lideratge fos nuclear. Ara què hem d'intentar? Tot l'espai ha considerat que, si en alguna cosa estem tots d'acord, és que ens hem d'organitzar. Si sabem que hi haurà un procés electoral, aquesta planificació ens ha de comportar una maduresa per trobar entre tots una manera perquè el procés de concurrència sigui el més obert possible.

Tots hem d'assumir la pressió de posar-nos d'acord per no anar a última hora. Quan diem que estem preparats, ho diem perquè és així davant qualsevol eventualitat. Als estatuts apareix com procedir en cas d'eleccions, i tenim un protocol intern. Què hem de fer? Que aquest protocol sigui compatible amb què tot l'espai, en temps i forma, transiti cap a l'espai electoral. Hem de casar voluntats perquè no hi hagi la sensació, a vegades malintencionada, d'intentar dir que totes les decisions han estat del president. El president té una ascendència, faltaria més, i el PDECat té mecanismes de concurrència molt clars i preparats per activar-se quan sigui necessari. Però intentarem esperar a activar-los a què puguem descobrir com ens hem d'acabar organitzant en els propers mesos i anys.

L'alcalde de Mollerussa és un dels principals dirigents del PDECat. Foto: Adrià Costa

- Ens les decisions importants al país durant els últims anys, comparteix que el PDECat no hi ha tingut un paper nuclear?

- Segurament, hem comès molts errors. Tothom ens ha reconegut que som generosos, és a dir, que hem posat tota la nostra organització, recursos humans, base territorial en pro del país. En el seu moment, vam llegir que el país volia una reacció de cara a una situació molt anòmla a l'Estat que havia de ser liderada pel president Puigdemont amb la unitat del món independentista. La unitat no va ser corresposta per altres agents i es va vehicular cap aquí. Si cometre l'error és dedicar esforços a què les nostres institucions siguin l'eix del debat polític i no la lluita de partits, doncs no sé si és un error. Un cop passat això, el PDECat ha d'intentar aprendre a llegir la realitat sense haver de delegar sempre i en tot moment responsabilitats, interlocucions o veus amb gent que no és estrictament del nostre partit. I, moltes vegades, ni del nostre espai.

"El PDECat ha d'intentar aprendre a llegir la realitat sense haver de delegar sempre i en tot moment responsabilitats"

L'error, si és que n'hem de dir així, és que nosaltres necessitem -així ens ho demanen els nostres militants- dir que hi som. Que hi som i que hi hem estat. Passa que hi hem estat en el paper que hem cregut que hi havíem d'estar per ser un element de confluència i no de polèmica. Algú pot interpretar: com és que de cop i volta ara surten? No, no sortim de cop i volta. Sempre hi hem sigut. Nosaltres som els de sempre, els que hem governat la majoria d'anys al país, que

governem els ajuntaments, que tenim una bona manera d'entendre la política, que hem generat confiança, que vam fer possible el 9-N i també l'1-O, que podem negociar l'esmena de qualsevol llei perquè tenim gent preparada, que tenim un model de país que no canvia.

Hi ha hagut una base molt potent de governabilitat a través dels nostres líders. No ens hem apropiat del lideratge, i això és molt important. Si haguéssim volgut fer una utilització del partit, hauríem pogut començar a dir quants dels lideratges són del PDECat. Nosaltres hem respectat que el nostre lideratge, que podria ser de partit, hagi transcendit com un lideratge de país. I, des del respecte al lideratge de país, nosaltres el que no farem serà intentar treure'n rèdit. Ja no només és nostre. Això és una peça molt important a l'hora de configurar els propers dies, setmanes i mesos. Hem de posar en valor el lideratge de país independentment de no només on hagi pogut estar associat algú.

- Qui s'ha apropiat del lideratge de JxCat?

- La gran sort és que molta gent se sent de JxCat.

- Però si no se n'ha apropiat el PDECat, qui ho ha fet?

- Potser han transcendit i han passat d'un lideratge de partit a un lideratge molt potent de país. Aquesta és la fortalesa. Per això JxCat té aquest grau de complexitat i d'oportunitat. Moltes vegades dic que jo soc un convergent del PDECat, diputat per JxCat, i que vaig ser alcalde de CiU i ara soc alcalde de Mollerussa per JxCat. La sort de JxCat és que molta gent ens sentim JxCat. Com ho articulem perquè tothom es pugui veure reconegut en aquest projecte? A nivell més teòric, és quan hem de posar els elements més pragmàtics.

"En aquest moment polític, l'important no és participar, és guanyar, tenir força, poder decidir"

D'on ve la gent de JxCat? De molts llocs diferents. Però n'hi ha un, segur, que és palpable, que està validat, que és una organització política com el PDECat. Com fem que aquesta gent del PDECat, que se sent de JxCat, pugui articular-se i entendre's organitzativament perquè això continuï sent un projecte guanyador? En aquest moment polític, l'important no és participar, és guanyar, tenir força, poder decidir. El futur d'aquest país passarà per aquell que pugui tenir més possibilitats d'incidència en totes les esferes i llocs per fer possible que la causa nacional avanci d'una manera o d'una altra. Hem vist exemple que, en funció de la incidència de cada grup en els diferents espais, les coses poden anar d'una manera o una altra.

Si compartim l'objectiu, per molt que es parli del PDECat, l'independentisme requereix -com recordava Puigdemont- una unitat estratègica que permeti que decisions que ara poden generar fractures dins del bloc no les haurien provocat. Cal mà estesa a tothom per trobar els punts d'acord per tirar endavant.

Solsona va formar part, el 2018, de les travesses per ser conseller. Foto: Adrià Costa

- Parlant d'incidència: JxCat s'ha de fer seva la taula de diàleg que arrencarà aquest mes de febrer amb Quim Torra i Pedro Sánchez al capdavant?

- El grup parlamentari de JxCat i el PDECat han manifestat des del primer moment el suport absolut i incondicional al president Torra. Si el president, de la seva conversa amb Sánchez, n'extreu que pot ser una via -encara molt matisada i escèptica- del diàleg, lògicament hi hem de donar suport. Veurem el recorregut que pugui tenir, perquè tenim memòria. Que el president Sánchez reconegui el president Torra sense matisos també reforça molt el fet que el líder del PSOE hagi reconegut que qui pot -o no- posar presidents no és la Junta Electoral Central- Ens quedem amb això: cortesia, diàleg i punt de partida. Si Torra posa de manifest que hi ha hagut una bona cordialitat, que falten propostes però que hi haurà una taula amb els dos presidents, una vegada més no serem qui pugui posar pals o impediments a que les coses puguin sortir bé.

Això és molt nostre, però no d'ara, de sempre. Tenim experiència amb negociacions amb l'Estat, a Madrid. La nostra tradició política n'ha vist de tots colors. Hem aguantat la pressió de tots colors. A nosaltres, però, se'ns fa molt difícil com a espai polític que en el moment en el qual s'investia un president a Espanya se n'inhabilitava un a Catalunya. És una qüestió de context que traspassava qualsevol comparació amb el passat de pactes i aliances a l'Estat. A partir d'aquí, si diem que no ens hem aixecat mai, hi hem de ser.

- Abans de les eleccions catalanes hi haurà l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/194708/govern/comuns/pacten/augmentar/despesa/3070/milions/pressupostos>) . Hi ha l'empremta del PDECat o ha quedat difuminada?

- Igual de difuminada que hagi pogut quedar la petjada ideològica d'ERC i dels comuns. Perquè hi hagi un acord, tothom hi ha hagut de posar cessions. Quan tothom diu que no són els pressupostos que voldrien, però que són els únics que es poden aprovar, senyal que aquí hi ha

unes constants que ningú se'n pot sentir satisfet del tot. Tothom intentarà reconèixer que, amb majories diferents, possiblement hi hauria hagut temes que hauríem enfocat diferent.

- I què li sembla que els comuns vetessin Torra en la fotografia de l'acord pels pressupostos

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/195030/comuns/van/vetar/torra/fotografia/pacte/pressupostos>) ?

- No tinc coneixement d'aquesta informació.

- El grup parlamentari de JxCat a Madrid ha de negociar els pressupostos generals de l'Estat amb el PSOE?

- Una cosa és el PDECat i l'altra els grups parlamentaris, en aquest cas al Congrés. Veurem si el grup a Madrid veu possibilitats d'explorar qualsevol tipus d'actuació - o no- a nivell pressupostari.

- En tot cas, al PDECat li agradaria negociar? Considera que ERC està fent el paper que sempre havia jugat l'antiga CDC i que ha perdut espai d'influència?

- Les eleccions van ser com van ser. El nostre paper a Madrid també ha canviat pel repartiment d'escons que hi ha hagut. Com que ha canviat, no ens podem aplicar la mateixa política d'entendre les coses quan tens un resultat que no t'hi acompanya. Tu pots fer una política molt voluntariosa de voler pactar, però sempre depens de la voluntat d'un tercer perquè no estàs a la suma. I ni t'hi han volgut. Ja els va bé, per justificar-se davant de la resta d'Espanya, de no pactar amb els del president Puigdemont.

"És important que la taula de diàleg i negociació no sigui aliena a que puguin establir-se o no diferents itineraris de cara a accions que es puguin fer a Madrid"

Per tant, és important que la taula de diàleg i negociació no sigui aliena a que puguin establir-se o no diferents itineraris de cara a accions que es puguin fer a Madrid. En tot cas, és una cosa que compet al grup de JxCat a Madrid, amb la seva portaveu Laura Borràs i els seus diputats, que segurament tindran diferents mirades a l'hora d'enfocar una realitat. La suma d'aquestes ens ha fet prendre decisions amb una certa coherència i el temps ens ha donat la raó.

El diputat de JxCat, als passadissos del grup parlamentari. Foto: Adrià Costa

- Un dels aspectes a resoldre de camí a les eleccions és qui han de ser el candidat o candidata de JxCat a les eleccions catalanes. Puigdemont s'ha de tornar a presentar?

- Nosaltres hem dit que Puigdemont és el nostre líder i referent. Respecte absolut al que decideixi sempre. No volem influir ni avançar cap tipus de suggeriment sobre aquest tema perquè és una decisió que ha de prendre ell i entre tots. Qui són aquests tots? Els que acabem confluint en una mateixa idea o proposta de cara a les properes eleccions. Què constatem, des del desembre? Que el nostre lideratge polític és el president Puigdemont. Qui no vol que el seu líder el representi? De lògica pura.

"Què constatem, des del desembre? Que el nostre lideratge polític és el president Puigdemont. Qui no vol que el seu líder el representi?"

- La consellera Àngels Chacón és o serà la candidata que promourà el PDECat?

- La consellera Chacón, i altres consellers i persones que tenim a l'organització, són actius que tenim al partit per poder representar-nos a qualsevol lloc. Quan diem que estem preparats, estem dient que tenim un procés de concurrència que podem activar quan el vulguem activar. Quan això s'activi, hi haurà persones que hi podrien concórrer, i d'aquestes persones la militància el que volem que faci és que la gent pugui decidir aquell que el vulgui representar. Quan vam fer el PDECat, el vam fer amb unes bases de participació molt potents, que se'ns han pogut girar en contra a

vegades per l'excepcionalitat del moment i la pressa de les coses. El que volem és dir-li a l'associat del PDECat que podrà decidir qui vol que el representi. Això és molt important. Interpel·lem tot l'espai perquè aquestes decisions tinguin legitimació democràtica a les bases.

- La situació judicial de Laura Borràs

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/195676/suprem/cita/borras/14/febrer/pels/suposats/contractes/irregulars/lletres/catalanes>) li impedeix tenir un paper preponderant en la llista de les properes eleccions?

- No opino sobre aquest tema perquè no és competent amb la meua feina de portaveu del PDECat. No som aquí. Sembla que siguem en un Trivial, però no hem arribat a la casella per posar els formatgets. Anem fent pas per pas. Serà més fàcil de desvelar en funció de si ens anem posant d'acord en com ho fem. Si no ens podem d'acord en com ho fem, serà difícil posar-se d'acord amb qui ho fa. Per tant, anem a treballar el com, que és el que estem fent. Ja arribarem a la casella de qui ho fa. I aquí s'hauran de buscar nous consensos, o potser ja hi són.

- I Miquel Buch seria un bon candidat per liderar les sigles de portes endins?

- Tot això no és que no estigui pendent de decidir, és que no som aquí. Som en un moment en què el PDECat agafa el mandat del consell nacional per interpel·lar la resta de l'espai i poder confluïr en una força molt potent. Qualsevol nom, o qualsevol proposta d'organització, no hi entrem. Donem per segur que hi haurà acords, que hi haurà un espai de governança, i no. Part de la dificultat de tot plegat és que com que això que estem fent és molt nou, molt rupturista i transgressor, amb coses bones i potser de no tan bones, tothom busca itineraris per organitzar-se partint d'un marc mental de com s'han organitzat fins ara les organitzacions.

Nosaltres sabem que no podem entendre el futur del PDECat amb la lògica d'un partit normal i corrent, estàndard. L'evolució de tot això, la transició de tot això, et porta a un escenari diferent. Com? No ho sé. Però ha de ser de base radicalment democràtica en la presa de decisions. Que respecti la diversitat i tothom accepti que, fruit de la legitimitat de les decisions, podem construir de manera bastant sòlida un projecte de futur i no un projecte de reacció a fets concrets. Si ens ho creiem de veritat, hi ha moltes possibilitats que ens en puguem sortir. Si realment ens creiem el país, segur que tot serà més fàcil.

- Una última pregunta. Pot garantir que els associats del PDECat podran votar el candidat a la presidència de la Generalitat de JxCat?

- Nosaltres treballarem de manera incansable perquè qualsevol decisió pugui acabar sent validada pels associats del PDECat. Si no ho féssim, la nostra feina com a direcció del partit no es veuria assolida i ens ho podrien retreure.